

Pridplata na ciju god 3 for., na pol god 1 for. 50 nov., na četvert. 75 nov.
Za Srbiju 30, 15, 7 1/2 Grosa. Izlazi svake Nedjelje jedanput.

Pisma svakoveritna predmeta molimo na uredničtvo uputiti.
Nepoštema neprimamo

God. II. U Kalači

U Četvrtak 23. Studena 1871.

Broj 47.

Narodnosti u devetnaestom stoliću.

V.

Svaki koji u državnom životu nije podpalio svoju strast, da se po njoj goni i tamo : kuda ići nebi volio ; već je podhranio razboritost da po njenoj svitlosti obidje onaj ponor, u koji bi ga slipa strast satirala, mora pripoznat koristnost načelah gori navedenih ; i kad na temelj ovih stane ; onda se nemože s onima radovati koji s nikom zadovoljstvom pripovijaju : da je slovačka Matica iz Njitre a Ruska iz Ungvára protirana, i i da je Hrvatski Sabor toliko puta odgodjen. Jerbo ustavna sloboda, valja da svaku narodnost koja se na zakonitom putu razvija, pod svoju obranu prima. Drugičie će ta narodnost taki ustav za svoje teške spones smatrat. I poklem se ono što je živo miče, bio to i jedan crv, tražičie da se od ti spona koje joj razvitak pripričaju oprosti, i ako njena snaga nije za oslobodjenje dostatna, onda se pozivlje na braću svoju, pomoć ako se tude nepomoli, onda se sgadja da ruku svoju i tudjinu pruža — košto smo vidili : da su magjari kad su ih nimci gonili u nakrilje turčina se bacili. Ovoje lanac po kom se izvijaju dogodjaji — ako se u državnom životu nepogadjamo već hoćemo jedan drugom svoju volju da nasilujemo. Al kad ovo tužnim srcem razmatramo — nimalo se nerazveseljavamo, gdi opazimo da u tražbi taki oblik pokazivamo, kon da bi mi i sklonjeni bili, tudju pomoć primiti. Naša je vira ko stina tvrda :

da to ni jedna ona narodnost koja svoja zakonita prava traži nebi učinila, jel bi volila pod zidom ustava nepravedno zaslužnjena poginuti, nego tudjina u šance svoje slobode uvesti. Gdi god se taki oblik pokaže to nije drugo već samo strašilo. Al iskustvo potvrđiva : da se veledušni od svojeg cila strašilom neodbijaju, dočim se malodušni lahko poplaše, pak u strahu i taka sridstva na svoju obranu pograbljavaju, koja u satu razboritosti neodbravaju. Uz to nevalja u državnoj borbi i to zaboravit : da ima ljudi koji ili svoju korist, ili radost traže u zavadu, ima i takvi : koji su svakojake ustavne slobode zlotvori, ti su gotovi od strašila živu pogibel predstaviti, pak i taka sridstva savetovati skojima će mo obćoj slobodi grob izkopati.

Radi toga bi se žalostili — kad bi opazili da se ma na i kojoj strani strašila uzdižu. Jel ovim načinom silazimo s onog nepodrmanog temelja, t. j. obće ustavne slobode, koja je imovini i osobi pojedinoj, i u skupu narodnoj po zakonu ujamčena ; vira je naša, i najčvrstia nada : da svaka ona narodnost mora svoja prava izpriti, koja se ogradila tvrdjavom ustavne slobode ; pak odtud s razlozi uma napada sile sebičnosti. Absolutizam, zuzo on oblik kaki mu drago, današnji dan nemože se u državnom životu održati prama svitlosti uma, kojom se društveni odnošaji razsjavaju, i najposli stidom i sramom obliven mora se povući u šance feudalizma, današnji dan se nevara svit dvolikom Janusa, već dilo mora izić na vidilo, pak treba da se pokaže : dali je ruka absolutična, ili ustavna primila žeslo uprave i

akoje ova posljednja onda sloboda mora postat po svaku osobu i naroduost jednaka.

DOMACI POSLOVI.

16-og Studena ukazo se nov predsjednik ministarski Gr. Lonyaia ipak načinom po našem mninju neparlamentarskim, budući da nije saboru već samo većini govorio. U govoru je izjavio: da se u ministarstvu samo glavna prominila, načela pak po starom ostala. Austro-Ugarska će dakle i odsele skut nimačke nosit. i pomagat uzdržavat okove istočni narodah, a domaće narodnosti u nezadovoljstvu ostavljat. No mi mislimo: da se ovima načelima nezdija bedem koji bi kadar bio ugarsku u slučaju neprijateljska napadaja osigurati.

17. Stud. Gr. Pejacsevics ministar Hrvatski odgovara na interpelaciju g. Iranyie i reče: da je sabor hrvatski svakiput odgodjen, njegovim i banovim uplivom, i da hrvati koji i sad side u magjarskom saboru zakonito zastupaju hrvatsku po 34. §. nagode, (i to i onda ako je ta naredba samo za vanredne slučaje uvedena, i ako je dovoljna prigoda, da zakonito odabrani zastupnici svoja mista zauzmu?) na poslediku prosvidu je ministar proti interpelaciji, na magjarskom saboru, pošto je ovo nutarnji poso hrvatski. No al kad hrvatski sabor neće da sazovu, nijeli onda illusorna sva ona ministarska odgovornost, koja je tako lipo uzakonita?

SVITOVANJE PROSTOGA PUKA O PRAVNIM POSLOVIMA

od jednoga pravnik.

(Produženje.)

Nasljednik može biti jedna osoba — lice — i taj se zove: svokupni nasljednik t. j. nasljednik cile ostavštine. Ali mogu biti i više nasljednikah tako, da kao što smo napomenuli, svaki izvestni dio ostavštine naslidih; naprimer: Antun nasliduje jednu trećinu ili treći tal ostavštine, Petar četvrti tal, Ivan dva tala i. t. d.

Pravo naslidstva osniva se ili na ugovoru — kontrakta — ili na posljednjoj uredbi — testamenta, ili pak na zakonu. Medju ovima je velika razlika: najtvrdje je pravo naslidstva po ugovoru, jer ovo se poreći i pokvariti nemože; a pravo po posljednjoj uredbi — testamentu — može se, za života dotične osobe svaki čas prominiti i uništiti. Pravo naslidstva po zakonu, tamo ima mista, gdi ni ugovora, ni posljednje uredbe — testamenta — nema.

Ugovor o naslidstvu — po kojem, dvoje njih, po najviše muž i žena, jedno drugog za svoga nasljednika odredjuju — valja da je isto tako uređen, kao i posljednja uredba. A uređaj i potribnosti u spoljašnjem i unutrašnjem sastavu i obliku, tako su važani, da ako su izostale ili se promašile, uništavaju ugovor i posljednju uredbu.

Posljednju uredbu, valja onome, koji je uređjuje, svojeručno pisati i potpisati, ili samo potpisati; ako pak pisati nezna, onda valja da svojeručno misto imena križ u znak potpisa metne. Osim toga nužnoje, da ugovor o naslidstvu i posljednju uredbu pet svidoka zajedno u jedanput, kao na posljednju uredbu pozvati potpišu; prid ovima svidocima, valja da ostavnik t. j. onaj koji posljednju uredbu uređjuje očito i svečano izjavi: da je pismo, što svidoci potpisuju, zaista njegova posljednja volja i uredba. Po seli se posljednje uredbe — testamenti — prave prid poglavarima seonskim. Inače posljednje uredbe i

ugovori o naslidstvu mogu se pisati i prid sudom; uređivanje prid sudom tim veću važnost ima, što u slučaju parnice, ako bi ko zbog potpisah sumnju digo, istinitost potpisah, nije dužnost naslidnicima u uredbi imenovanim dokazivati, već naprotiv, dužni su oni dokaze protivu potpisah izneti, kojih posljednju naredbu napadaju. U ovoliko je probitačnije ugovore o naslidstvu i posljednje uredbe upravo prid sudom uređivati što onih, kojih se uredba tiče nije dužnost uredbe i potpisah dokazivati.

Pri posljednjim uredbama vrlo valja paziti, da im se neuzmogne ništa zabaviti, zbog toga nije samo to nužno da svi pet svidokah zajedno u jedanput budnu, već i to da su zbog posljednje uredbe sazvani; da je ostavnik, koji je uredbu pravio, čiste pameti i sa svim pri sebi — ma bolestan bio, i prid njima očitovao i pripoznao (ako im je uredba — testament — zgotovljen prid oči stavljen) — da je to zaista njegova posljednja volja i uredba; ovo valja da je pod uredbom naznačeno i potpisano.

Što se dosada, o posljednjim uredbama govorilo, to se sve spoljašnjosti njevih tiče.

Što se pak tiče unutrašnjosti t. j. unutrašnje potribštine posljednje uredbe: glavno je da je ostavnik koji posljednju uredbu pravi — vlastan bude na to, i lično i tvarno. Oni, koji nisu kadri svoj misao izjaviti zbog nedoraslosti (dičijeg doba) ili zbog zanešenosti uma svoga — nemogu valjanu posljednju uredbu izdati.

Što se pak imovine tiče. U obće: svaki o svojoj imovini može po volji uređivati. Ali ako dice ima, ili ako je brez dice a roditeljah ima: onda dičiji i roditeljski po zakonu odredjeni — dužni tal nije vlastan ukkratiti.

Zakoniti ili dužni tal, zove se polak onoga tala, što bi ditetu, ili ako diteta nije — roditelju dopalo, ako nebi posljednje uredbe — testamenta — bilo. — Naprimer: ako bi koji ostavnik imao 40 lancah zemlje i dva sina; svakibi sin po ravnoj diobi, dobio 20 lancah, ako nebi udovicu imao, jer i ovoj pripada — tal jednoga diteta. Pak ako ostavnik tako naredjuje: da mu — naprimer — sin Antun dobije 30 lancah, a sin Ivan 10 lancah; jer Ivan ako nebi bilo uredbe — testamenta — dobio bi 20 lancah, i tako budući po smislu uredbe pravog svoga tala polinu dobiva, njegov dužni ili zakoniti tal nije ukraćen; naprotiv ako bi ostavnik tako uređio, da Antun naslidi 35 lancah a Ivan 5. — Ivanu ostaje pravo od Antuna još 5 lancah tražiti. Isto ovo stoji i za roditelje — ako ostavnik nije dice imao, jer i ovima pripada zakoniti — dužni dio. —

(Slidi.)

KUĆNI POSLOVI.

Sa Šumbregaa, 16. Studena. Davno izčekivani zamjenik školskoga nadzornika za Baranju i Tolnu g. Šalomon, učitelj u Pečuhu, pohodio je sinoć i našu žumberačku obćinu. Poslan od vlade i baranjske županije da u ime nadziratelja g. Nagya pregleda ukupne učione i podnese dotičnomu popečiteljstvu bogoštovju i nastave svoje pravedne nazore o učevnih sgradah i napredku školske mladeži, vršio je on savjestno zadaću svoju.

Pohodivši još sinoć oko 4 sata i nimačku i srbsku učionu u Šumberku, naložio je gg. učiteljem, da i danas sakupe dječicu u školska zdanja. Mladež se pokorila zahtjevom starešinah i skupila se danas u što većem broju, osobito mladež katolička. Dopratili su ju dotamo i mnogi oci, žumberački. Očekivanju kako duhovna tako

i svjetovna glavarstva, nemanje i željam roditeljskim, svojimi lipimi odgovori zadovoljila je katolička mladež u švabskoj učionici kako miseca svibnja o. g. pred veleč. g. podjašprištom okružja mohačkoga, tako i danas ovo pred pogl. g. Salamonom, zamjenikom nadzornikovim, podpuno.

Izpitana dičica budu doma poslana, a školski odbor od 9 kat. licah, bi zaustavljen sbog dogovora i konačna sporazumka glede nazova: obćinska? il virska? učiona u skolskoj sgradi.

Unatoč svim prigovorom od strane dvaju izbor-
nikah bude red i nadzor nad katoličkom učionom po na-
logu pogl. g. zamjenika uručen opet ovdjašnjemu kat.
župniku. A brigovati o tvornom probitku učevne sgrade
i potrebnih učevnih sredstvih bude naložena knezu i
obštini kao takovoj.

Tom pravednom odlukom povraćeno je duhovnomu
pastiru staro pravo nadzorništva i ravnateljstva u užjem
smislu. On to pravo ima sdušno vršiti usljed izjave zam-
jenikove i nad školom i nad učiteljem. te sve protuzako-
nite slučaje stavljati do znanja pogl. g. civilnomu prvomu
nadzorniku i ujedno preč. duhovnoj oblasti.

Naredbom ovom povratit će se snova rend u žum-
beračkoj učionici, koja je evo kroz dvie godine udarila
unatrag, radit će se što je svrsi učione najprobitačnije.

Sada dakle na koncu konca znamo načem smo:
imamo misto obćinske škole konfessionalnu iliti virsku,
u kojoj će nauka o Bogu i viri opet obnoviti častnu
katedru svoju.

Školska vlast je po svoj prilici uvidila: da na selu
ni nemože biti čestite obćinske učione, A osobito bit će
to uvidila u Žumberku, dje Srbliji vuku sebi a Nimci
sebi i, dje su dva glavna faktora duhovna u obćini u tom
nazoru sebi protivna. Ostaju dakle i u Žumberku i u
Garčinu Nimci svojom učionom za se, a Srbliji za se.

Da negovorim o osoblju učiteljskom, koje glede
manjkavosti jezika nije dokolno zadovoljit si protivnu
stranu, spomenut ću samo to, da nebi ni pravo bilo da se
dičica srbaka utapaju u žumberačkom švabizmu; jer nei-
ma pod suncem veće ubitačnosti za narodnost i jezik
koga naroda do one: kad mu se iznevuruje i truže gene-
racija u zametku svom. Takovo poturčeno gojenče, pra-
vedno je, da u dnu duše prokune bahate učitelje svoje;
jer će mu cila žlvota gorčiti srce proketo ono leglo, koje
ga otudjilo mliku slavjanske majke.

Pustite nas ljudi u miru da koj desetak godinah
ostanemo virni svojemu zvanju i slavenskoj zastavi, pa
onda gledajmo koga miluje Bog!

Samo i opet izjavljujemo nezadovoljstvo svoje što
pogl. g. zamjenik poput ostalih nadzornikah nezna šo-
kačkoga jezika. Ta za Boga dragoga! što će takav čovik
u mohačkoj šokačkoj il pečuvskoj bosanskoj školi, kad
on ni nepojmi što ono ditence govori! Kakav nauk, kak-
vu pobudu il opomenu da dade dječici na došašću il raz-
stanku svom? Pa zato, kao što sam najvažnije za nas
ugarske Slavene ovo pitanje svakom prigodom iztaknuo,
nemožem a da se nesložim s vridnim g. Zvonimirom iz
Pešte, pisavšim u predprošlom broju ovih novinah: da
javno iznašamo na vidilo dušmane naše, da odvijamo
rane naše, i da jim u pravedne vlade potražimo lika. Jer
što dulje šutimo, tim je dublja rana ta, koja ako se ogav-
nosti svojom pritisne na srce zdrave i jedre mladeži naše
— neima nam pomoći!

Kao što se od srca radujemo odlučnoj volji preuzv.
g. nadbiskupa kaločkoga, da se matice župne i službene

stvari pišu i vode jezikom latinskim najpravednijim u
mišovitij raznojezičnoj nadbiskupiji kaločkoj, tako i onaj
naputak njegov, da se župnici bunjevačkih župah u po-
gledu školskih knjigah sporazume s društvom sv. Jero-
lima u Zagrebu, radosću pozdravljamo.

Knjigarna Hartmanova i Albrecht-Fiedlerova pre-
pune bogatih knjigah te struke, braćo svećenici i dušo-
briznici! budi vam na razpolaganje.

Nemanjom harnosću ove radosti slavimo preuzv.
nadpastira s one otćinske ljubavi, kojom si na srce pri-
vio siromašne kapelane. Hajnald je Hajnald! reče ne-
davno „zagreb. kat. list,“ a ja dodajem: vridan nas-
ljedstva!

Dočim je pogl. g. zamjenik svršio poslove u kat.
učionici, prešao je i u srbsku. Nu na žalost moju tamo smo
se uvirili, da dica, osim što nemarno polaze učionu (od
70-tero bilo je 15!) nisu nas ni odgovorom tako iznena-
dila ko katolička. Pače u garćinskoj srbskoj školi kraj
sve naredbe g. zamjenika nije bilo ni jednoga diteta. To
je nemarnost stroge kaštige zaslužna!

Oko 10. satih pred podne odputovao je vridni gost
u pratnji g. župnika kat. u Garčin, — a ondle u Sabar,
podružnicu župe Himešhaze, okle je sinoć i prispio amo.
Imam Vam još javiti, da se izbor naših županijskih zas-
tupnikah, obdržavan u Božoku danas obavio na našu ža-
lost; jer smo se znatnom manjinom udavili u morju
švabizma. Izabran je iz Žumberka obćinski bilježnik g.
Gerjović, naše gore list, i žumberački knez Bacher. Iz
Božoka sadašnji knez, iz Bara isto tako, iz Vemenda
ondješnji bilježnik i iz Sibirja g. Banfay. — Nu se na-
damo da će ovaj gubitak nadomjestiti naša svojad od
Mohača dolje do Osieka.

Bože daj ranam težkim već jedneč lika! Blaž.

Bajmak. Jedan zemljodilac po imenu J. S. u ob-
ćini Moravica koi je 60 godina star živioje priko mlogo
godina u miru sa svojom suprugom, i poštivali su jedno
drugo. Al ove godine oživi u njemu duh nečistoće i jednu
nevaljanu osobu u potajnosti ovoli (kojaje mlada bila)
dok se njegova supruga ositila nije, ali zalud! jerbot je
naspomenuti čovik na toliko zaslipio bio — da je istu
osobu u svoju kuću doveo — i tako dvi žene imao, samo
što njegova vinčana supruga to dugo gledat nije mogla
— već ga je ostavila, bludnica pak na toga je navela,
da je on kuću i dva četvrta zemlje na nju pripisao, i u
dobro njegovo uveo, al stakim načinom, da ova neharna
bludnica, njega do smrti dvoriti, odivati — s jednom ri-
čom svaku brigu nositi imade, no da stvar još sigurnia
postane takoje bilo sve opravljeno, kandaje ova nesrićnica
od njega ta dva četvrta zemlje i kuću za novac kupila, a
ovamo kukavica nigdi ništa nikad imala nije — no na-
dalje pisat ni neću, jerbi vrlo tušta vrimenta na ovaj do-
gadaj upotriebio — nego samo to da dugo vrime nije pos-
tojalo, ova bludnica ostavi zaludjena starca, koji sad vi-
divši kako se privario razjari se, od žalosti valda i po-
mami, pak se popne na tavan zapali kuću, za tim na is-
tom mistu i sebe obisi, i tako se izpeče, (dice nije imao)
a sa ženom štaće se dogoditi još nikakva glasa nema,
dočim ljudi medju sobno divane, da će dobro na njoj os-
tati — jerbotje nanju pripisano mnogi se mogu na ovom
žalostnom primeru ogledati Gabor Mrković učitelj.

R A Z N E V I S T I.

— Gr. Andrašy ministar vanjski gr. Lonyaia
ministar predsjednik Ugarski položili su u ruke Nj. Veli-
čanstva prisegu virnosti. 14. Stud.

— Nimci kane kola na Čese natirat, izpisani su izravni izbori za više carevinsko.

— Kossuth priznaje pravo česke, i veli da je nužno izdovoljit Hrvate, i umirit narodnosti nemagjarske, da se domovina sačuva od pogibeli, u koju se tiska politikom Andraševom.

— Ni Švajcari neće pri starini da ostaju, svake godine koju struku vlasti oduzmu kantonom, i na savez prinesu sad su sve vojničstvo ovom podredili — Šteta ta nji Europa brani proti grablježivosti francesah talianah i nimacah.

— Franceski časnici vojnički oficiri, prikupili su sve slovnice i ričnike nimačkog jezika, da ga nauče, i iz njihovi militarski knjigah izgledaju ono : štoje nimcima toli snage i vištoće zajmilo, da su francuse neprikladno bili.

— U Inglezkoj počimaju i činovnici štrikovati, u Neukastle su najedanput 87. policaja na službi zahvalili, ostaloih, samo 29. dakle bitiće kirvaj po lopove.

— U Obzoru štiamo da nikoji kane u Zagrebu magjarsku kasinu sastaviti. Dakle Zagreb već mora biti dobrim napučen s magjari?

— Čislajtania nenalazi kormilara, B. Kellersberg, buduć se u načelih s Gr. Andrašom nije mogo s jednati odputovoje. Vele da će svoje sile sad pokušavat B. Holzgethan, da vidi nebil njemu pošlo za rukom pokazat: da je Bog nimce stvorio — da u Austrii skorup skidivaju, a slaveni neka budu zadovoljni, ako im što sirdika dopane.

— U Carstvu nimačkom uređiva se novac, našo se koji je predložio da se prilika pojedinih vladarah, na novcu izmienne s carskom, al ovaj pridlogje odbaćen kao po Bismarcku neciloshodan.

— U Južnoj Ameriki biraji presidente u Kili je konservativna stranka nadvladala liberalnu, u Peru sad se pripravlja na izbor, a u Panami vlada onaj koji je jači, tamo se u državni koli odapele štrange, ni nutarnja ni strana imovina ili osoba nije sigurna, imadu slobodu, al ovaje po razuzdanosti strasti zaslužjena.

— Nimci vele da će francesi Bismarku zahvaljivat, što ih tako ogulio, i opustio — barem će imat, vrijeme razmatrat pak će duh osvete polagano izvitrit.

— Rusi tako razume ravnopravnost, da sve narodnosti spravna u jedinu rusku, sad su napali Baltanske nimce, komune se moraju prikrojiti po ustroju ruskom, pak i upravljat po ruskom jeziku.

— To nam je dosad smišno bilo ako smo vidili — gdje koji muž — ženske poslove obavljao, no sad ženskinje, uvlače se u svakovrstne mužke zvanie. Skoroje u Zürichu od 24 jedna američanska gospodična, ličničku diplomu dobila, i javan izpit sjajno održala, primer je slidbenice uzbudio, našlo se gospoicah koje se u politehničku, u filosofsku i pravničku škole upisale, jedna je već izpit iz latinskog jezika položila svitlim uspjehom.

— Papu nikako nemogu skloniti da Rim ostavi.

— Mi smo izmrzli na sustav varmegjski — i da li smo jim kraj francuskih departementah, koji su oni svećeg skoro odbacili, prihvativši nješto od naši stari varmegjah, i već počimaju politisirat — izražu ju predstavnici da je vreme konstituantu sazvat i vrhu odsud-

jenikah se pomilovat. To se Thiersu, kojije u centralizmu ostario nimalo nedopada.

TRGOVINA I OBRTNOST.

Cinjenik peštanski 18. Stud. Vuna naj finia prodana je po 135—155 fr. 117—120 ft. i 1 dukat, jednostrizna bačvanska 93—94 fr. — Svinji hranjenici magj. 240—320 fn. 27½—28½ n. izabrane 320—500 fn. 29—29¾ n. za iznos 30 n. — Mast sadanja 35½ fr. za kasnie vrime 36—36½ fr. u sudu. — Slanina sjabane 31½—32 fr. varoška dimlj. 35—36 fr. — Šljive bosans. 12—12½ fr. bolje 12⅝—12¾ fr. u žaku 12½—13 fr. Srbs. u sudu 11½ fr. — Grah bio maža 5½—5¾ fr. — Sočivo 5—7 fr. — Kaša 5¾—6 fr. djum. maž. proja 3 fr. 10—20 n. — Mak sinj. 10½ fr. modr. 12½ fr. mir. konapl. sime 2 fr. 90 n. — 3 fr. 10 nov. 60 fnt. — Kože učinj. funtaške 40 fnt. 110—114 fr. m. kravie 155—165 fr. rapave 160—170 fr. telećie 220—245 fr. svitile 265—275 fr. konj. 125—130 fr. m.

CINA RANE. Pešta, 18-og Studena. Čisto žito banatsko: 81 fnt. 6 fr. 25—30 nov., 87 fnt. 7 fr. 5—10 n. tisansko, peštansko, stol.-biogr.: 81 fnt. 6 fr. 30—40 n., 87 fnt. 7 fr. 10—15 n.; — bačvansko: 83 fnt. 6 fr. 25—30 nov. 84 fnt. 6 fr. 65—75 nov. — Raž 78—79 fnt. 3 fr. 85—90 nov. — Ječam 68—70 fnt. 2 fr. 70 n. — 3 fr. — Zob 45—48 fnt. 1 fr. 95—97 nov. — Kukuruz, požunac 80 fnt. 3 fr. 90 n. — 4 fr. 5 n. — Uzimajuć fnt. polag djumr. maže.

Baja, 18-og Studen. Čisto žito: 83 fnt. 5 fr. 80 n. srid. 80 fn. 5 fr. 60 n. Napolica 78 fnt. 4 fr. 40 n. 76 fn. 4 fr. 20 n. — Raž 76 fnt. 3 fr. 80 n. srid. 75 fn. 3 fr. 60 n. — Ječam 66 fnt. 2 fr. 60 n. drug. 63 fn. 2 fr. 50 n. — Zob 45 fnt. 1 fr. 80 n. drug. 44 fn. 1 fr. 70 n. — Kukuruz 90 fnt. 3 fr. 40 nov., sve po požunac.

Visina vode dunavske.

Pešta 18-og Studena: 3' 9" nad 0.
Požun 18-og Studena: 2' 4" nad 0.
Vrime snižno.

Poruke uredništva.

Mnogo vremena sam na strani proveo ako dakle u to doba nije kome što po volji uređeno, ili na pitanje odgovoreno, molim da mi se stvar do znanja prinese.

Književni Oglas.

Pošto zbog nikih priprika „koje se privladati nisu mogle“ javljamo svima štovanim stiocima našima, da **Bunjevački i Šokački Kalendar**, za iduću 1872-gu godinu iz štampe izići nije mogao — i tako na misto ovoga, priporučujemo **Kalendar** za god 1872-gu koji društvo svet. Jeronima u Zagrebu izdaje i koji mi u naručbini držimo.

Cina je ovome kalendaru 30 novč. No društvo poklonilo nam je knjižarske postotke, tako da možemo našim Bunjevcom prodavati komad po 25 novč.

U Subotici na Svi-Sveti 1871.

**Ambrozijo Boza Sarčević i
Božidar Vujić.**